

riet og Krigsministeriet, om der ikke kunde træffes nogen Foranstaltning til at afhjælpe disse værbige Mænds Trang. Der er jo særegne Omstændigheder tilstede ved Siden af, at disse Mænd intet virkeligt Reiskrav besidde. De have nemlig været holdte meget længe til Tjeneste, vel kun paa den halve Gage, men de have fra den første til den anden Krig været til Krigsbestyrelsens Disposition. Følgen deraf har været, at disse Mænd have vænnet sig til at betragte deres Stilling som en permanent. Man har derved ganske vist næret den Anskuelse hos dem og det Haab, at de vilde blive betragtede som permanente Officerer, at de vilde idetmindste beholde de Villkaar, som man tilstod dem fra den ene Krig til den anden. Da de saaledes vare til Krigsbestyrelsens Disposition, fulgte det jo ogsaa deraf, at de maatte opgive ethvert Erhverv, som de ellers kunde have. De kunde maaskee nok ved Siden af den exceptionelle Stilling, hvori de befandt sig, erhverve Noget, men kunde dog ikke bryde sig nogen Vane eller gaae ind i nogen fast Stilling. De vare altsaa i den Henseende mindre gunstigt stillede end andre Reserveofficerer, som ligesvem traadte tilbage i den Stilling, som de havde indtaget, før de vare indtraadte i Krigstjenesten. Dette stiller disse Mænd særdeles ugunstigt og har ganske vist hos mange af dem vaakt og næret det Haab, at man ikke saaledes vilde berøve dem en Stilling og Indtægtskilde, som de havde indtaget og havt i saa mange Aar, og indtaget med Hæder. En anden Omstændighed, som har været stærkt fremhævet af den ærede Ordsfører, er den, at disse Mænds Udsigt til Befordring i andre Grene af Statens Tjeneste er, om ikke ganske berøvet dem, saa dog væsentligt formindsket. Det er ganske vist, at de i den Henseende dele Skæbne med Hærens faste Officerer, men Hærens faste Officerer ere pensionsberettigede, og disse Mænds Tab er som Følge deraf langt større. At Hærens faste Officerer have tabt denne Udsigt til Befordring i anden Stats-tjeneste, er ganske vist et Tab, som Hæren maa beklage, men det rammer ikke dens Individier saa haardt som disse Mænd. Det er saaledes et ringe Antal af hæderlige Mænd, hos hvem man i Virke-

ligheden har vaakt disse Forhaabninger, som ere blevne overmaade haardt behandlede af Skæbnen. Naar der nu er et Villighedskrav af en saadan Styrke tilstede, forekommer det mig, at den Maade, hvorpaa det er blevet maalt af det ærede Udvalg, rigtignok røber en temmelig vidtbreven Sparformelighed. Jeg skal derfor ret meget anbefale, at Regjeringens Udkaft, som er fremkommet efter en Opfordring fra den lovgivende Forsamling, nu tages til Følge, og jeg skal endnu med Hensyn til det Beløb, som det er foreslaaet at bevilge disse Mænd, bemærke, at Regjeringen ved at fastsætte disse Beløb har taget Hensyn til, at de Paagjældende kun have oppebaaret en ringe Gage, og har endda sat Beløbet forholdsviis meget lavt. Naar De ville see paa de Beløb, som Regjeringen har foreslaaet, ville De see, at det er overmaade smaa Beløb, naar man betænker, hvormange Aar disse Mænd have været til Krigsbestyrelsens Raadighed, og at nogle af dem have beklædt en saa høi Post som Capitain og Compagnichef. En saadan karakteriseret Capitain og Compagnichef er det foreslaaet at bevilge en Pension af 180 Rd. Det er ganske vist meget lidt, og jeg maa tilstaae, at overfor det Endringsforslag, der foreligger, maatte jeg næsten fortryde paa, at jeg har været saa sparformelig ved at ansætte disse Beløb. Jeg vilde ganske vist have ansat disse Beløb høiere, naar jeg havde kunnet forudssee, at der vilde blive tilstaaet disse af den lovgivende Forsamling anbefalede Mænd saa overmaade lidt som 5 Aars Pensionsindtægt. Det vilde, troer jeg, have havt Indflydelse paa Regjeringens Beslutning. Regjeringen har af Hensyn til Statskassens Lærv, som bemærket, ansat disse Pensioner, overmaade lavt, men jeg skulde meget beklage, om Følgen deraf vilde være, at det, man omsider kom til at tilstaae dem, vilde være langt mindre, end det maaskee vilde have været, hvis Regjeringen ikke paa sin Side allerede havde tagtaget saamegen Sparformelighed. Jeg skal derfor ret meget anbefale Thinget at vedtage Regjeringens Forslag. Jeg skal endnu bemærke, at jeg tiltræder, at de 4 Officerer, som ere nævnte i Betænkningen og Endringsforslaget, optages paa den der foreslaaede Maade til at deeltage i